

Lošimas iš velionės daiktų

Po krikštamotės mirties ėjome
pasidalinti palikimą – jos drabužių spintą.
Bute kabojo trijų dalių paveikslas
su saulėlydžiu ir palme
Paulo Coelho knygos nuotraukos iš agentūrinių kelionių
neskoningi suvenyrai
CD su operetiška muzika ir „jacobs“ kava
bet viskas nublanksta kai

ligoninė paskutinė diena prieš
Uždėk akinius žiūrėk ji prasimerkė
dvi judančios mirties sėklytės
sudygo mano betono vyzdžiuose ir

man teko kelios palaidinės ir žiedas
sesė žiūrėjo į veidrodį ir šypsojosi – kaip jai tinka tas megztinis
sukrovė pudras kvėpalus nagų lakus
geriau jau būtų sudėję į karštą.

Krikštamotė ji buvo prasta
krikštadukra iš manęs dar prastesnė
kad abejonių nekiltų
kas dieną segiu liemenėlę
nugvelbtą per šitą lošimą iš velionės daiktų
ji vienintelė iš visų apdarų man patiko.

Geriausias mėnesio darbuotojas

Kiek jau daug prirašyta
apie greitą maistą ir McDonaldsus jų
šaltus interjerus ir (ne)švarius tualetus
visa tai jau tapę simboliu
greitai vartojamo pasaulio
principo „panaudok ir išmesk“ metafora.

Kartais šios vietos būna tarsi kontrastas
tyriems užgimusiems jausmams išryškinti
kino pavasario filmuose.

Bet rašau ne dėl to
sykį ten pamačiau nuotrauką
geriausio mėnesio darbuotojo.
Jis buvo storas ir neaišku
vyras tai ar moteris
be šypsenos.

Tada supratau, kad ši vieta dar turi sąžinę.

Istorija kaip iš filmo

– Sprunkam iš čia –

prabangu pasakyti vakarėlio metu

skambant kokiems nors Beatles ir kokiai nors jų „Misis
Robinson“

(nors kas dabar jų klauso)

savo meilę kaip filmuose

apsikabinus išeit pro duris ir pasijaust pranašiais

jūs nežinot ką mes jaučiam

tai pasitaiko vienąkart per 1000 metų.

Ir dabar šio vakarėlio viena dalyvė

stovi su plastikiniu puodeliu rankoje

kaip tik tą akimirką mato jūsų sulipusias nugaras

ir baisiai pavydi.

Ji po to labai prisigers

šluostys tualetu grindis savo plaukais

kol jūs romantiškai

stebėsit žvaigždes.

Jei dabar tai vadinama

žvaigždžių stebėjimu.